

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/377/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

367/2011. (XII. 7.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. június 20-án előterjesztett **panaszát** a 2011. december 7-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos panaszbeadványát a BRFK Központi Panaszirodáján terjesztette elő a Testületnek címezve, ezért azt a rendőrség a vizsgálat lefolytatására a Testületnek továbbította.

Panaszában előadja, hogy 2011. június 19-én 8 óra 10 perc körüli időben D. vasútállomásának 5. vágányánál a peronon állt, és várta a B-re tartó vonatot, amikor két egyenruhát viselő, „rendőrnek látszó” személy lépett hozzá. Közülük az egyik, aki körszakállat viselt, azt kérte a panaszostól, hogy „adjon egy személyit”. A panaszos már korábban észrevetette a két rendőrt, amint az aluljáró feljárójánál két ellenőrrel beszélgetnek, és számított rá, hogy igazoltatni fogják, ezért amikor a kérést meghallotta, már a kezében tartotta előkészítve a jogosítványát. Kifogásolja a panaszos, hogy a rendőr nem az előírt formások megtartásával kezdte meg az

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

intézkedést, amire a panaszos a rendőr figyelmét is felhívta, utalva a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) vonatkozó rendelkezéseire. A rendőr a kioktatást hallva azonban felháborodott, és utalt rá, hogy jobban ismeri a panaszosnál az előírásokat.

Ezek után a rendőrök a panaszost ruházat- és csomagátvizsgálásnak akarták alávetni, amelyet megelőzően azonban a panaszos kérdőre vonta őket, hogy annak mi az oka. Ennek hatására a rendőrök elálltak az átvizsgálástól, és közölték a panaszossal, hogy előállítják, mivel nem működik együtt velük. A „nagy darab” rendőr bilincset vett elő, és felszólította a panaszost, tegye hátra a kezeit, hogy meg tudja bilincselni. Eközben a panaszos jelezte a rendőröknek, hogy véleménye szerint semmi szükség nincs a bilincselésre, és annak törvényi feltételei sem állnak fenn. Utóbb, a kapitányságon tudta meg a panaszos, hogy mindenkivel szemben ezt az eljárást alkalmazzák.

A bilincselést követően a rendőrök a panaszost a szolgálati gépkocsihoz kísérték, abba beültették. A panaszos kifogásolja, hogy szűk volt a hely, és nehezen tudott a gépkocsiba beülni, mivel a kezeit úgy bilincselték hátra, hogy az utazótáskája a vállán maradt. Kérte ezért a rendőröket, hogy a kezeit bilincseljék előre, nehogy sérülést szenvedjen.

A kapitányság épületében a panaszosról levették a bilincset, és a fal felé fordították. A panaszos megpróbálta értesíteni az ügyvédjét, de ezt látva a körszakállas rendőr ki akarta csavarni a kezéből a telefont, amit végül a panaszos átadott, és a rendőr azt elvitte magával. Később a telefont a panaszos jogosítványával együtt ugyanez a rendőr adta vissza. A telefontal készített a panaszos felvételeket, amelyek kapcsán megjegyzi, hogy lehet, hogy azokat letörölték a készülékről, mivel volt, amikor az nem volt a felügyelete alatt. Utal rá továbbá, hogy amikor a „nagy darab” rendőrtől megkérdezte, hogy hol van az igazolványa, azt a választ kapta, hogy „nehogy már meggyanúsítsa a rendőrt azzal, hogy ellopta”. Miután adatait a személyi igazolványa segítségével ellenőrizték, a panaszos távozhatt a kapitányság épületéből.

Beadványában a panaszos megjegyzi, hogy a két rendőr az intézkedés során arrogánsan, agresszíven viselkedett, és nem voltak segítőkészek. Állítása szerint a körszakállas rendőr azt mondta neki, hogy ha a panaszos nem oktatta volna ki őket, hogyan kell végrehajtani az intézkedést, a rendőrök csak felírták volna az adatait.

A panaszosnak ezek után nehezen ugyan, de sikerült elérnie, hogy a történetről jegyzőkönyvet vegyenek fel, a panaszos előadását a Debreceni Rendőrkapitányságon B. Á. r. főhadnagy rögzítette.

Azt, hogy az intézkedést a panaszossal szemben ki hajtotta végre, a panaszos utóbb sem tudta meg. A rendőri fellépésről kapott egy igazolást, amin az Rtv. 33. § (2) bekezdés a) pontjára történő hivatkozás szerepel, szóban ugyanakkor semmiről nem kapott felvilágosítást. Az igazolást a panaszos nem akarta aláírni, mert az állt rajta, hogy nem keletkezett sérülése, ami nem volt igaz. Utal rá, hogy ha ezt a megjegyzést a rendőrök kijavították volna, aláírta volna az iratot.

A panaszos álláspontja szerint a fent leírt rendőri eljárás durván megsértette emberi és alkotmányos jogait, ezért kéri, hogy a Testület tegye meg a szükséges lépéseket az intézkedésben érintett rendőrökkel szemben.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a panaszos meghallgatásáról 2011. június 19-én 9 óra 32 perc és 10 óra 27 perc közötti időben a Debreceni Rendőrkapitányság épületében felvett jegyzőkönyvet, amely rögzíti a panaszosnak az aznap fogatosított intézkedéssel összefüggő panaszát.

Az iratokhoz csatolt és a panaszosnak 2011. június 21-én küldött értesítés tanúsítja, hogy a panaszos által előadott sérelmek kapcsán a Debreceni Rendőrkapitányságon 2011. június 20-án rendőri intézkedés elleni panasz eljárás indult. Az értesítést a panaszos a tértivevény tanúsága szerint 2011. június 27-én vette át.

A panaszos rendőri intézkedés elleni panaszát a Debreceni Rendőrkapitányság vezetője 2011. július 20-án kelt határozatával elutasította. A mellékelt tértivevény tanúsága szerint a panaszos a határozatot 2011. július 26-án vette kézhez.

Az ügy előadóját, K. P. r. szds.-t telefonon nyilatkoztatta a Testület arról, hogy a határozat ellen a panaszos terjesztett-e elő fellebbezést. A r. százados elmondta, hogy fellebbezés hiányában a határozat jogerőre emelkedett.

III.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést fogatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

E szakasz alapján a rendőri intézkedések során megvalósuló jogsérelmek kivizsgálására és szükség esetén orvoslására az intézkedést fogatosító rendőri szervnek és a Testületnek (illetve a Testület eljárását követően az országos főkapitánynak) a panaszos döntését megelőzően párhuzamos hatásköre van. A panaszos döntése ezt a párhuzamosságot feloldja: amennyiben az eljárást fogatosító rendőri szervhez nyújtja be panaszát, döntésével megszünteti a Testület eljárási hatáskörét.

Tekintettel azonban arra, hogy a rendőri intézkedések során bekövetkező súlyos alapjogsértések mind az egyén, mind a társadalom szempontjából rendkívül káros következményekkel járhatnak, a jogalkotó lehetővé tette ennek a szabálynak az áttörését, és a Testület hatáskörének „visszaállítását”, amennyiben a Testület úgy ítéli meg, hogy az Rtv. 92.

§-ának (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak, és az eljárás átvételét maga a panaszos is kéri.

Ez a lehetőség azonban csak a még folyamatban lévő rendőrségi panaszeljárások vonatkozásában áll fent.

A konkrét ügyben megállapítható, hogy a panaszos még a sérelmezett események napján, tehát a Testülethez fordulást megelőzően panaszt terjesztett elő az intézkedést foganatosító rendőri szervnél, a párhuzamos panasz-előterjesztésről azonban egyik szervet sem tájékoztatta. Ennek következtében a panaszeljárás mind a rendőri szervnél, mind a Testületnél megindult.

Az eljárások párhuzamosságáról a Testület akkor értesült, amikor az Rtv. 93/A. § (1) bekezdése alapján a sérelmezett eseményekkel összefüggő felvilágosítást kért a rendőrségtől, és a megküldött iratok között megkapta az intézkedést foganatosító szervnél előterjesztett, azonos tartalmú panaszbeadványt, valamint az annak alapján időközben meghozott, panaszt elutasító határozatot.

Erről a körülményről tudomást szerezve – vagyis, hogy a panaszos azonos tartalmú panaszbeadványáról az intézkedést foganatosító szerv már első fokon határozatot hozott – a Testületnek arról kellett információt szereznie, hogy a panaszos a határozattal szemben határidőn belül élt-e fellebbezéssel. Ezzel összefüggésben K. P. r. szds. úgy nyilatkozott, hogy a határozat ellen a panaszos nem fellebbezett, így a döntés jogerőre emelkedett.

A határozat jogerőre emelkedését követően – vagyis folyamatban lévő eljárás hiányában – a Testület már nem tudta magához vonni a panaszügy kivizsgálását, ezért a beadványt el kellett utasítania.

IV.

A fentiekben kifejtettek miatt – hatáskör hiányában, az Rtv. 92. § (1) bekezdése, valamint a 93. § (3) és (4) bekezdései alapján – a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2011. december 7.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag